

Greta

Ale co, slova se musí říkat tak, jak chtějí ven, a slavnosti slavit, jak padnou. Teď myslí moje nitro právě na doby, kdy byla Greta ještě zamilovaná. A moje nitro to teď oslaví skleničkou vína.

Marjánka Marjánka cítí úplně přesně, když srdce jiných lidí začnou bít slavnostně a poskakovat jako balónek.

(Vstane a pokusí se o několik tanečních kroků, ale hned si zase sedne.)

Erna Já si nanejvýš představuju, že bych jednou mohla jet s Wottílou do Říma. To Urbj et orbi na náměstí svatého Petra, to by byla nádhěra, nebo aspoň jednou někam ven do přírody... nebo třeba na nějakou hezkou slavnost.

Greta

To je ono. Velká krásná slavnost — to bylo něco pro Gretu. Musela by tam být spousta lidí a muzikantů, všichni v parádních krojích. A jeden muzikant musí být zvlášť urostlý a statný, štramák a rošťák, a má tolik síly, že může troubit na tubu. A zrovna ten už hezkou chvíli mrká drze na Gretu. Však je hned taky vidět, že je to ten největší všivák ze všech muzikantů, protože jako jediný si vyhrnul na tom svým kroji pauzu. A když si muzikanti udělají pauzu, tak ten fešák pije pivo z obrovského korbale a připíjí Gretě. Greta vezme svou dvoudecku a taky ji trochu pozvedne, a aniž si toho ta spousta rozjařených lidí všimne, vznikne mezi pódíem a muzikanty a stolkem, kde sedí Greta, milostný poměr. A teď je, řekněme, zase jednou v muzice další pauza a na jevišti

vystoupí jeden, co umí vyprávět dobře vtipy. A ten fešák, řekněme, že se jmenuje Fredy, má teď dopodrobná čas, aby si mohl Gretu prohlídnout. Ale Greta se teď směrem k němu dívá jenom málo, protože není z těch, co stojí před chlapem hned v kombiné, sotva se na ni podívá. Ale Greta cítí, jak dveřmi vchází láska a pevně se zmocňuje Greta a Fredyho.

Marjánka A Marjánka smí pomáhat na slavnosti vzadu ve výčepu. Pilně všechno utírá a čistí a občas smí obsloužit i hosta. Oči lidí obdivují šikovné ruce Marjánky, jak ovládají utěrku. A tu se vřítí na slavnost lepší pán a vypráví úplně vyděšený rozjařeným lidem, že je ucpaný záchod, že všechny záchody jsou ucpané, že páchnoucí lidská břečka sahá už až po okraj. Lidí teď můžou být veselí, protože lidská duše potřebuje pauzu. Ale před slavností byli ti dobří lidé ještě na mši svatě, protože se sluší všemohoucímu poděkovat, když nachází čas nevázanosti a štěstí. Wottíla má ještě čelo úplně vlhké od svěcené vody, když vchází s Ernou pod paží na slavnost. A ze všech stran strkají Wottílovi pod nos alkoholické nápoje a škodlivé cigarety. Ale Wottíla říká jenom: Vzpamatujte se, polepšete se, zvěstujte to celému světu. A Erna k němu vzhlíží naplněná štěstím.

Erna

(Všechny tři ženy teď občas fantazírují se zvrácenou hlavou a se zavřenýma očima.)

Greta Fredy foukal mezitím na tubu už tolik, že si vyfoukal odfuk. A Fredy teď dává ostatním

fešáckým muzikantům takové znamení, že musí svou hudbu přestavět na hudbu bez tuby, protože teď nebude mít na hraní čas. (*Uchichlává se.*)

Marjánka A lidi pijí spoustu toho dobrého piva a jedí dobré maso a najednou dostane jeden každý nucení, strašlivé nucení, protože požitaviny chtějí ven z lidského těla, když výživné látky jsou už strávené. Ale co mají dělat, všechno je ucpané, jediný záchod není volný. A kromě toho je rozčilení pořád větší, protože jeden záchod už přetekl. Lidi šermují rukama a křičí: Kde je Marjánka, ta to dělá i bez; přiveďte Marjánku, protože takový záchod musí být nejdřív ucpaný, který by mohl čelit Marjánce.

Erna A Erna pije strašně rozpustile skleničku vína a Wottila se na ni dívá strašně šibalsky.

Greta A Fredy se usmívá teprv strašně šibalsky, ale teď už je ve velkých rozpacích. Dodal si totiž odvahy a přisedl si ke Gretě. Greta se na něho dívá koutkem oka a vidí, že chudáček Fredy úplně zrudl až po kořínky svých blond vlasů. Lydinka pod Gretiným stolem hlasitě šteká, protože je strašně, ale strašně žárlivá. (*zasměje se*) Ale Fredy strčí hlavu pod stůl a hladí Lydinku tak rafinovaně, že Lydinka taky hned úplně ztrařila hlavu.

Marjánka Ale to už objevili mezi lidmi Marjánku. A lidi provolávají Marjánce slávu. Sláva, sláva, sláva, volají lidi a vynášejí Marjánku na ramenou ven — na záchod. Tam už če-

ká pan farář a usmívá se taky tak šibalsky, drží totiž v ruce čerstvý pár růžových gumových rukavic a mává jimi Marjánce před obličejem. Ale Marjánka jenom krouť hlavou. A tu se lidé rozesmějí, protože už moc dobře věděli, že Marjánka bude krouť hlavou. A všichni lidi teď uvolňují cestu, protože Marjánka chce přistoupit k práci. A tu Marjánka vytáhne taky už svou zelenou vestu a vyhrne si rukávy na své růžové blůzce.

Erna

Jo, ale Erna mezitím právě jí chleba s uzeným a okurkou, který jí koupil Wottila. Wottila šel k výčepu a čichl ke chlebu s uzeným a řekl, že to není to správné uzené, jaké on má ve svém obchodě. Ale je lepší než nic, řekl, a člověk nesmí být rozmazlený. Erně uzené chutná, protože je tak dobře naložené, a Wottila se taky dívá docela lidsky a řekne dokonce, že by si mohli jít taky jednou zatancovat na pomalou hudbu.

Greta

A Fredy, ten teprv umí tancovat. Přitiskne Gretu k sobě a rozotáčí to s ní ve slavnostním sále. Právý muzikant, ten tohle umí, ostatní děvčata ale koukají, ty se svými zpola chciplými kluky. A to už říká taky Gretě do ucha pořád takové věci, že Greta je už celá rudá. A jednou ji už Fredy taky štípl kamsi do boku. Ale Lydinka je na tom momentálně špatně, chudinka. Greta ji totiž musela uvázat — venku před sálem, kvůli hluku. A je strašně statečná — neštekala, jenom kňučela.

Marjánka A Marjánka je teď už v plné práci, ale

ještě pořád nic nenašla. Ono je to totiž úplně dole v hloubce, to, co jí dělá takové starosti, a lidi tam taky nadělali strašně tuhou stolicí, objevuje se to postupně — jedna po druhé. Tu cítí Marjánka něco, co je na první šáhnutí ještě tužší než stolička. Je to tvrdé a hladké a jaksi kulaté. Teď už to drží v prstech — a ona je to konzerva, a k tomu ještě konzerva, která není ještě vůbec otevřená. A tu lidi začnou tleskat, když Marjánka zvedá plechovku nad hlavu a záchod volně prohlašuje. A tu pan farář řekne, že plechovka teď náleží Marjance, a hodí jí otvírák na konzervy. Aby se mohla podívat, co je v ní dobrého. Marjánka uře rychle z konzervy stolicí a hbitě konzervu otevře. A v ní je guláš, když je konzerva otevřená, a jak krásně voní. Prý je to maďarský guláš, říká pan farář, kořeněný, a tu hodí pan farář Marjance vidličku a žemli.

Greta

Jo, teď je Lydinka možná ještě větší chudák, jenže ona ještě neví, že brzo bude úplně strašně šťastná. Fredy totiž šfupá Gretu stále častěji, a sám už strašně nabobtnal v kalhotách. Meziúím jí vyprávěl, že má doma statek se spoustou služebnic-tva a vlastní porážkou. A je tam spousta místa pro Lydinčin výběh a jenom ty nejlepší druhy masa. A že by Greta byla přesně ta pravá, říká Fredy, na ráznou šfovou. Teď si Greta uvědomuje už docela přesně, že Prozřetelnost teď přistrkuje to, co Gretě právem náleží. Fredy pak taky říká, že docela rád bude venku hledat

s Gretou tiché místečko. Ale tu Greta zvedne ukazováček a trochu hubuje. Ona je totiž seriózní partie, říká, ne že by Fredy nerozuměla, ale musí prostě do držet pořádek. A Fredy to dokáže taky ocenit. Ty jsi žena pro celý život, říká, a v tom má úplnou pravdu. A já mu taky říkám: Když máš pravdu, tak máš pravdu. A kalhoty se mu dole hned ještě víc nadmuly.

Marjánka A Marjánka strká už půlku žemle do gulášové konzervy.

Erna Nono, to teď ještě není na řadě. (*Zle se podívá na Marjanku.*) Nevidíš, že teď přijde pomalá hudba? (*Zvedne zamýšleně hlavu.*) Teď tedy hraje hudba konečně něco pomalého... Wottila chytí Ernu za loket a ptá se, jestli smí prosit. Hned potom taky řekne, že není dobrý tanečník, protože je bohabojný člověk, který se vzmohl na vlastní reznictví a nemá zkrátka už vůbec čas mrskat nohama. A teď se dokonce malinko usměje, Wottila, a řekne — když člověk chce přijít k něčemu pořádnému, musí nohám odepřít tancování a hubě maso. A Erna mu moc dobře rozumí, zná ten život v odříkání, a srdce jí jinne. A taneček pak končí a Wottila říká Erně tiše do ucha, že musí na záchod, protože se mu vyzadu rozpupuly kšandy, musí si je teď upravit, a třeba při té příležitosti půjde hned taky na velkou. Ba, ba, říká Wottila, takový starý mládenec má těžký život. Na tom je vidět, jakou důvěru už pojal k Erně, když už jí svěčuje takové niterné věci.

Marjánka Ano, už může přijít, pan Karl Wottila, jeden záchod už Marjánka osvobodila. A teď je už taky posílená tím gulášem. Však něco takového Marjánka tedy opravdu ještě nezažila, aby se to, čím je záchod ucpaný, dalo jíst. Lidé stojí v kruhu kolem Marjánky, samozřejmě pár metrů od ní, to dá rozum, protože všichni jsou moc choulostiví na záchodový zápach. Ale ten chutný guláš Marjánce přejí, to je vidět, protože všichni ti lidé se tak usmívají. A teď, když je po guláši, volají na ni: hop, hop, hop. Všichni najednou Marjánku povzbuzují před dalším záchodem. A tu se pan farář tak šibalsky usměje a mává gumovými rukavicemi. A ti veselí lidé volají teď společně sborem: Marjánka to umí i bez, Marjánka to umí i bez... A Marjánka už sahá hluboko dolů. Marjánka, ta dokáže věci... Rozmáčený toaletní papír už vylovila a řídší stolicí taky, a vtom ucítí už zase něco tvrdého... bude to nejspíš láhev, pomyslí si, a šup — už je to na světle božím. V mise to už zase hučí jedna radost. A co drží Marjánka v ruce? Láhev od piva, celou láhev piva a ještě neotevřenou. Ale to se báječně hodí k tomu guláši, děkuji, Důstojnosti, řekne, protože ví úplně přesně, že pan farář chtěl udělat Marjánce radost a jako velikonoční zajiček schoval to překvapení do záchodu, láhev dobrého štyrského piva. A Marjánka teď už taky ví, proč je i třetí záchod taky ucpaný. Nejspíš tam pan farář, ten rošťák, taky něco schoval. To jsem

už strašně zvědavá, co je schováno v třetí mise.

Erna Teď už je ale načase, aby měl záchod na chvíli od Marjánky pokoj, protože teď se konečně musí dostat ke slovu tak řádný člověk jako Wottila.

Greta A Fredy? Ten se má jít se svou láskou vyudit? Wottila sedí přece na záchodě, který Marjánka vyčistila. Teď přijde zase Fredy a Greta. |

(Greta zavře oči a zasměně se usmívá. Erna ukáže Gretě pěst a ještě dlouho se na ni dívá naplněná nenávisť. Marjánka pije šťastně imaginární láhev piva.)

Greta Jo, zůstala jsem u ukazováčku. Tak tedy Greta pohrozí Fredymu ukazováčkem jako malému klukovi, a co udělá ten všivák? Taky ukáže Gretě ukazováček, ale svůj vlastní ukazováček. A Fredy má silný a krásný ukazováček, a co udělá ten všivák s tím svým ukazováčkem? Sotva s Gretou vytancoval ze světla reflektorů, strčí Gretě ukazováček do zadnice. To je tedy veselá radost pro Gretu, jenže Greta musí svého miláčka štipnout, aby ho vrátila do skutečnosti. Fredy to samozřejmě hned uzná, nechce přece za ženu nějakou děvku. Tu Greta vyfáhne rychle prst ze své zadnice zase ven a Fredy se dívá moc šťastně na ten prst a vtiskne na něj políbek. Tak, tak, řekne Greta svému pokladu, teď jsi mohl strčit svůj prst do Gretiny klenotničky, inu to je něco jiného než ty chciplé oškubané slepice, co mají pod spodničkou jiné ženské. A co udělá zlatíčko Fredy teď?, udělá Gretě na místě re-